

૨૬૪૬

આણ પૂર્વિ.

અથવા નવકારની દીપ.

સાધવ પ્રાણાં અદિત

દૈન્ય ધર્મિના બાહ્યો ને સાર,

છાતાની પ્રસીધ કરનાર

શા. છગનલાલ બેહેચરદાસ

અમદાવાદ

આચાર્ય પ્રેમમાં

સંવત ૧૯૪૨-સને ૧૯૮૩.

કીમત ૦-૨-૬

૨૬૪૬

અણું પૂર્વિ.

સૂચના.

આ અણુ પૂર્વિ દીન દીન પ્રત્યે, પ્રભાત સમયે, મૌ-
નપણે, જ્યાણા સહિત ગણુવી; કદાચ કાંઈ હરકતને લીધે
જે દીવશે ગણુાય નહી તે દિવસે લીધોતરી ખાવી નહી અથવા
બ્રહ્મચર્ય પાળવું અથવા એકાસણું કરવું; એવણુ નિયમો મધ્યેનો
એક નિયમ જરૂર પાળવો જોઈએ.

લી૦ સેવક છગનભાલ જેચરદાસ.

આ અણુપૂર્વિ ગણવાની સમજણ.

૧ જ્યાં એકડો છે તે	નમોઅરિ હંતાણું જાણુવું.
૨ જ્યાં બગડો છે તે	નમો સિદ્ધાંત.
૩ જ્યાં તગડો છે તે	નમો આયરિયાણું.
૪ જ્યાં ચોગડો છે તે	નમો ઉવજાયાણું.
૫ જ્યાં પાંચડો છે તે	નમો લોએસવ્યસાહુણું.

જો રીતે ઉત્તરપાલટ અવજા સવળ આંકડા આવે તેને
ઉપરની સમજણ પ્રમાણે ચીતરથીર રાખીને ગણીયે તો
તેનુ ક્રમ જોડેની ચોપાઈ દોહા પ્રમાણે થાય.

આણું પૂર્વિ ગણવાનું ફળ.

ચોપાઈ.

આણું પૂર્વિ ગણને જોઈ, હમાશી તપનું ફળ હોઈ;
સંદેહ નવ આણો લગાર, નિર્મળ ગને જપોનવકાર. ॥ ૧ ॥
સુદ્ધ વસ્ત્રે ધરી વિવેક, દીન દીન પ્રત્યે ગણવી એક;
એમ આણું પૂર્વિ જે ગણે, તે પાંચસે સાગરના પાપને હણે. ॥ ૨ ॥

દોહરા.

અસુભ કર્મ કે હરણુક, મંત્ર યદો નવકાર;
બાંણી દ્વાદસ અંગમે, દેખલોઓ તત્ત્વ સાર. ॥ ૧ ॥

દોહરા.

એક અક્ષર નવકારનો ॥ શુદ્ધ ગણે જે સાર ॥
તે બાંધે સુભ દેવનું ॥ આયુષ અપરંપાર ॥ ૧ ॥
ઓગણીસ લાખ ત્રેસઠ હમ્મર ॥ બસે બાસઠ પળ ॥
સાંઢાંસુધી તે ભોગવો ॥ નવકાર મંત્રનું ફળ ॥ ૨ ॥

શાબ્દ.

નમો
અરિ
હંતાણું
સિધાણું
આયરિયાણું
ઊવઝાયાણું
લોએ
સવ્વ
સાહુણું

અર્થ;

નમસ્કાર.
કર્મ રૂપી વેરી.
હણ્યા છે;
સકળ કાર્ય સિદ્ધ.
આચારબદ્ધ.
ઉપાધ્યાય.
લોકને વિશે.
સર્વ.
સાધુ, મુની.

નવકાર મંત્ર.

પાઠ.

અર્થ.

- ૧ નમો અરિહંતાણું
- ૨ નમો સિદ્ધાણું
- ૩ નમો આયરિયાણું
- ૪ નમો ઉવઝાયાણું
- ૫ નમો લોએસવ્વસાહુણું.

કર્મ રૂપી વેરોને છલાછે
તેને નમસ્કાર;
સદ્ગુણ કાર્ય સિદ્ધ કરયાં
તેને નમસ્કાર.
છત્રીસ ગુણે કરી સદિત
એવા આચારજ્ઞને નમસ્કાર.
પચીસ ગુણે કરી સદિત
ભણે ને ભણાવે એવા જ્ઞે
ઉપાધ્યાય તેને નમસ્કાર.
લોકને વિશે જગન જે હ-
જાર કોડ, સાધુ ઉત્તકષ્ટા
નવ હજાર કોડ સાધુ તે
સર્વેને નમસ્કાર.

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
१	३	२	४	५
३	१	२	४	५
२	३	१	४	५
३	२	१	४	५
१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
१	४	२	३	५
४	१	२	३	५
२	४	१	३	५
४	२	१	३	५

१	३	४	२	५
३	१	४	२	५
१	४	३	२	५
४	१	३	२	५
३	४	१	२	५
४	३	१	२	५
२	३	४	१	५
३	२	४	१	५
२	४	३	१	५
४	२	३	१	५
३	४	२	१	५
४	३	२	१	५

१	२	३	५	४
२	१	३	५	४
१	३	२	५	४
३	१	२	५	४
२	३	१	५	४
३	२	१	५	४
१	२	५	३	४
२	१	५	३	४
१	५	२	३	४
५	१	२	३	४
२	५	१	३	४
५	२	१	३	४

୧	୩	୫	୨	୪
୩	୧	୫	୨	୪
୧	୫	୩	୨	୪
୫	୧	୩	୨	୪
୩	୫	୧	୨	୪
୫	୩	୧	୨	୪
୨	୩	୫	୧	୪
୩	୨	୫	୧	୪
୨	୫	୩	୧	୪
୫	୨	୩	୧	୪
୩	୫	୨	୧	୪
୫	୩	୨	୧	୪

१	२	४	५	३
२	१	४	५	३
१	४	२	५	३
४	१	२	५	३
२	४	१	५	३
४	२	१	५	३
१	२	५	४	३
२	१	५	४	३
१	५	२	४	३
५	१	२	४	३
२	५	१	४	३
५	२	१	४	३

୧	୪	୫	୨	୩
୪	୧	୫	୨	୩
୧	୫	୪	୨	୩
୫	୧	୪	୩	୨
୪	୫	୧	୩	୨
୫	୪	୧	୨	୩
୨	୪	୫	୧	୩
୪	୨	୫	୧	୩
୨	୫	୪	୧	୩
୫	୨	୪	୧	୩
୪	୫	୨	୧	୩
୫	୪	୨	୧	୩

१	३	४	५	२
३	१	४	५	२
१	४	३	५	२
४	१	३	५	२
३	४	१	५	२
४	३	१	५	२
१	३	५	४	२
३	१	५	४	२
१	५	३	४	२
५	१	३	४	२
३	५	१	४	२
५	३	१	४	२

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२
३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

२	३	४	५	१
३	२	४	५	१
२	४	३	५	१
४	२	३	५	१
३	४	२	५	१
४	३	२	५	१
२	३	५	४	१
३	२	५	४	१
२	५	३	४	१
५	२	३	४	१
३	५	२	४	१
५	३	२	४	१

२	४	५	३	१
४	२	५	३	१
२	५	४	३	१
५	२	४	३	१
४	५	२	३	१
५	४	२	३	१
३	४	५	२	१
४	३	५	२	१
३	५	४	२	१
५	३	४	२	१
४	५	३	२	१
५	४	३	२	१

ચોવીસ તીર્થ કરનાં નામ.

૧ શ્રી વ્રતપ્રભદેવ.	૧૩ શ્રી વિગળનાથ.
૨ શ્રી અઘ્નનાથજી.	૧૪ શ્રી અનંતનાથ.
૩ શ્રી સંભવનાથ.	૧૫ શ્રી ધર્મનાથ.
૪ શ્રી અભિનંદન	૧૬ શ્રી શાંતીનાથ.
૫ શ્રી સુમતિનાથ.	૧૭ શ્રી કુંથુનાથ.
૬ શ્રી પદ્મપ્રભુ.	૧૮ શ્રી અરનાથ.
૭ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ.	૧૯ શ્રી મદિક્ષનાથ.
૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભુ.	૨૦ શ્રી મુનિસૂત્રત સ્વામિ.
૯ શ્રી સુપ્રીદ્ધિનાથ.	૨૧ શ્રી નગીનાથ.
૧૦ શ્રી શીતળનાથ.	૨૨ શ્રી નેમનાથ.
૧૧ શ્રી શ્રેયાંસનાથ.	૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથ
૧૨ શ્રી વાસુ પૂજ્ય સ્વામિ.	૨૪ શ્રી માહાવીર સ્વામિ.

શ્રી માહાવીર સ્વામિ પોત્યા નિર્વાણ. ગૌતમ સ્વામિ કે-
વળજ્ઞાન. એચોવીશીનું દોઝે નામ. જેઓ દ્રુજે વાન્છીતકામાના

દરેદાજ નિયમો ધારવાની વીગત.

ગાથા.

સચિત^૧ દ્રવ^૨ વિગય^૩ વાંણી^૪ તંઓળ^૫ વથ^૬ કુમુમે^૭સુ
વાહન^૮ સયણ^૯ વીલેવણ^{૧૦} બંભઈ^{૧૧} દીસી^{૧૨} નહાણ^{૧૩}
ભતેસુઃ^{૧૪} ॥ ૧ ॥

શબ્દ

૧ સચિત.

અર્થ

માટી, પાણી, અગ્ની, વનસપ્તી, ક-
ળ, ફલ, ઝાડ્ય, કાષ્ટ, મૂળ, પત્ર,
બીજ, તથા જે લીધું છેદાને જે ધ-
ડી થઈ ન હોય તે, તથા અગ્નિ

૨ દ્રવ.

પ્રમુખ અનેર શસ્ત્ર લાગ્યું નહીં તે
ઠંથાદિ સચિતનું વજન ધારવું.

જે વસ્તુ મુખમાં જુદા સ્વાદને અર્થે
નાખવી, તેહેની ગણતીનો, નિયમ
ઉદાહરણ; દાતણ પાણી વોગરે ગણ-
ત્રી કરવી.

૩ વિગય.

દુધ, દહી, ઘી, ગોળ. તેજ તથા
જે ચોજ કહડાઇમાં તળાયછે તેની ગ
ણતી ધારવી.

૪ વાંણી.

પગરખાં અથવા જોડા તથા મો-
જ વોગરેની ગણતી ધારવી.

૫ તંબોળ.

પાન. સોપારી, દલાયચી, લવીંગ,
ચુરણગોળી ઇત્યાદિનું વજન.

૬ વથ.

વસ્ત્ર (રેશમી. સુતરાઉ, શણ તથા
ઉંનનાં) વોગરેની ગણતી કરવી.

૭ કુસુમેશું.

જે વસ્તુ નાકે સુધવામાં આવે તે-
ના તોલનું પ્રમાણ ઉદાહરણ:-છીંક-
ણી વોગરે.

૮ વાહન.

ચરતુ, ફરતુ. તરતુ, ઉદાહરણ:-હા-
થી, ઘોડા; ગાડી, રથ, નાવ, વાહા-
ણ, ખેટ.

૯ સયણ.

સુવાની સજ્યા, પાટ, પાટલા, ખી-
છાનાં વોગરેની ગણતી.

૧૦ વીલેવણ.

જે વસ્તુ શરીરે ચોપડવામાં આવે
તેના વજનનું પ્રમાણ ઉદાહરણ:-સુ-
ખડ, ચંદન.

૧૧ ખંભઈ.

બ્રહ્મચર્યનો નિયમ.

૧૨ દીસી.

પૂર્વ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, દક્ષિણ ઉચું,

- ૧૩ નાહાણ,
૧૪ ભતેસુ.
૧૫ પ્રથિવીકાય.
૧૬ અપકાય.
૧૭ નેઉકાય.
૧૮ વાઉકાય.
૧૯ વનસ્પતીકાય.
૨૦ ત્રસકાય.
૨૧ અસી.
૨૨ મસી.
૨૩ કુશી.
- નીચું, એ છ દીશાએ જવાના ગા-
કિનું પ્રમાણ.
અધે અંજે નહાણું તેની ગણતી.
જગતાં જોજન. પાણી વાપરવું તે
ના વજનનું પ્રમાણ.
ગાડી. ગોઠું, ખડી, રગચી, વીગરે
વાપરવાના વજનનું પ્રમાણ,
ઠાહાડું તથા હુંડું પાણી, ખીધા તથા
સાપરયા તથા નાહાયા વીગરેના કા-
મમાં આવે તે સરવેના વજનનું પ્રમાણ.
ચ્યાની ચુહુત્રા, દીવા, સગડીઓ, વીગરે
સળગાવવાની ગણતીનું પ્રમાણ તથા
તેનાં પ્રમાણમાં રહેલું જગવાનો નિયમ.
પંખાચી, તથા લુધડાચી પવનના-
ખચો. તથા કુંદવું. તથા હિંચવું,
તેનું પ્રમાણ.
લીસોત્રી, કળ શાક, ભાછ, વીગરે-
ની ગણતીનું પ્રમાણ.
જેયંદ્રાચી તે પચંદ્રો સુધીના નિર-
અપ્રાપ્તી ત્રસજવને કુબુદ્ધીએ કરી હ-
ણવો નહીં તે નિશેનો નિયમ.
તરવાર. ખંદુક, છરી છરા, ચપ્પા
વીગરે શસ્ત્ર ધારણ કરવાનું પ્રમાણ.
ખડાયા, હાતો, કલમો, વીગરે ર-
શનાઇના વાસણની ગણતી.
જગીન ખોદવાનું. ધર. ક્ષેત્ર. ઠાંકાં,
ખોયરાં. તળાવ. વાવ્ય, કુવા, વીગરે
ખોદવાનાં રાચનું પ્રમાણ તથા તે
વાપરવાનું પ્રમાણ.

સાધવંદણા

શ્રી સીદ્ધાય નમઃ

નમું અનંત ચોવીસી, રીખભાદીક માહાવીર;	
આરત ખેત્રમાં, ધાત્રી ધર્મની સીર.	૧
મહા અલુલ્ય બલીનર, સુરવીર ને ધીર;	
તીરથ પ્રવ્રતાવી, પોહોતા ભવ જળ તીર.	૨
શ્રી ગંધીર પ્રમુખ, જગન તીરથંકર વીસ;	
છે અઢી દ્વીપમાં, જૈવંતા જગદીશ.	૩
એકસોહો ને સીતેર, ઉદ્ધકષ્ટા પદ જગીશ.	
ધન મોટા પ્રભુજી, જેહને નગાવું શીશ	૪
કેવળી દોય કોડી, ઉદ્ધકષ્ટા નવ કોડ.	
મુની દોંય સેસ કોડી, ઉદ્ધકષ્ટા નવ સેસ કોડ.	૫
વીચરે વીદેહે, મોહોટા તપસી ધોર;	
ભાવે કરી વંદું, ટાળે ભવની કોડ.	૬
ચોવીસે જીનના, સધળા એ શુણ્ધર;	
ચઉદસેહે ને બાવન, તે પ્રભુમું સુખકાર.	૭
જીન સાસન નાયક, ધન શ્રી વીર જીણુંદ,	
ગૌતમાદીક ગણુધર, વરતાવ્યો આણુંદ,	૮
શ્રી રીખભ દેવના, ભરતાદીક સોહો પુત્ર;	
વૈરાગ મન આણી, સંજમ લીયો અદ્ભુત.	૯

કેવળ ઉપરાજી, કર કરણી કરતુત;	
જીન મત દીપાવી, સઘળા મોક્ષ પોહત.	૧૦
શ્રી ભરતેશ્વરનાં, પટોધર હુવા આઠ;	
આદીત જસાદીક, લીધી સીધ પુર વાટ.	૧૧
શ્રી જીન અંતરના, હુવા ષાટ અસંખ;	
મુની મુગતે પોહોતા, ટાળી કરમના વંક	૧૨
ધન કંપીલ મુનીસર, નેગી નમું અણુમાર,	
જેણે તતીક્ષણ તાગ્યો, સેસ રમણી પરીવાર.	૧૩
મુનીવર હર કેસી, ચીત મુની સરસાર;	
મુખ સંજમ પાળી, કરી દીયા લવપાર.	૧૪
વળી ઈશુકાર રાજ, ઘેર કમળાવતી નાર;	
ભયુ ને જસા, તેહના દોય કુમાર.	૧૫
છય રીધ છાંડીને, લીધો સંજમ ભાર;	
એને અદ્ય કાળમાં, પામ્યા મોક્ષ દ્વાર.	૧૬
વળી સંજતી રાજ, હરણુ આહીડે જાય;	
મુની વર ગદ ભાળી આણ્યો મારગ ઠાય.	૧૭
ચારોત્ર લેઈને, ભેટયા ગુરના પાય;	
ક્ષત્રી રાજ રૂપીશ્વર, ચરચા કરી ચીતલાય.	૧૮
વળી દસે ચક્રવત, રાજ રમણી રીધ છોડ;	
દસે મુગતે પોત્યા, કુળને સોભા ચોડ.	૧૯
એણી ઉસર પણીમાં, આઠ રામ ગયા મોક્ષ;	
ખળભદ્ર મુનીશ્વર ગયા, પાંચમે દેવ લોક.	૨૦
વળી દેસાણ ભદ્ર રાજ, વીર વાંઘા ધરી માન;	

પછે ધંદ્ર હઠાવ્યો, દીયો છકાઇ અભેદાન.	૨૧
કરકંડુ પ્રમુખ, ચારે પ્રત્યક્ષ બોધ;	
મુની મુગતે પોહોત્યા, જીત્યા કરમના બોધ.	૨૨
ધન મોટા મુનીવર, અન્ના પુત્ર જગીસ;	
મુનીવર અનાથી, ઝીલ્યા રાગ ને રીસ,	૨૩
વળી સમુદ્ર પાળ મુની. રાજેમતી રેહે નેમ;	
કેસી ને ગૌતમ, પામ્યા સોવપુર ક્ષેમ,	૨૪
ધન વીજેગોખ મુની, જેગોખ વળી જાણ;	
શ્રી ગરકા આચારજી, પોહોત્યા છે નીરવાણ.	૨૫
શ્રી કિતરાધેનમાં, જીનવરે કર્યા વખાણ;	
સુધે મન ધ્યાવ્યો. મનમે ધીરજ આણ.	૨૬
વળી ખંધક સન્યાસી, રાખ્યો ગૌતમ સ્નેહ;	
માહાવીર શમીપે. પંચ ગહાવ્રત લેહ.	૨૭
તપ કઠણ કરીને, ઝોંસી આપણી દેહ;	
ગયા અચુ દેવ લોકે, ચવી લેશે ભવ છેહ.	૨૮
વળી રીખભ દત મુની, સેઠ સુંદરશણુ સાર;	
સીવરાજ રૂપીશ્વર, ધન ગંગીઓ અણુગાર.	૨૯
સુધ સંજમ પાળી, લીયો તે કેવળ સાર;	
એ ચારે મુનીવર, પોહતા મોક્ષ મુઝાર.	૩૦
ભગવંતની માતા, ધન ધન સતી દેવા નંદા;	
વળી સતી જૈવંતી, છોડ દીયા ઘર કુંદા	૩૧
સતી મુગતે પોહોત્યાં, વળી તે વીરની નંદા	
માહા સતી સુદરશણુ, ધણી સતીયોના પ્રંદા.	૩૨

- વળી કારતક શેઠે, પડીમાં વહી સુરવીર;
જમ્યો મોહોરા ઉપર, તાપસબળતી ખીર. ૩૩
- પછે ચારીત્ર લીધો, મંત્રી એક સેહસ આઠ બીર
મરી હુવા સફી ઇંદ્ર, ચવી લેશે ભવ તીર. ૩૪
- વળ રાય ઉદાર્ઠ, દીયો બાણેજને રાજ
પોતે ચારીત્ર લેછને, સારયા આતમ કાજ. ૩૫
- ગંગદત મુની આણુંદ, તરણુ તારણુ જીહાજ;
કોસલ મુની રહો, દીયો ધણા ને સાજ, ૩૬
- ધન મુનખેતર મુનીવર, સર્વાન ભુતી અણુગાર;
આરધીક હુછને, ગયા દેવ લોક મૂઝાર. ૩૭
- ચવી મુગને જનસે, વળી સીયો મુનીશ્વર સાર;
બીજા પણ મુનીવર, ભગવતીમાં અધીકાર ૩૮
- સેરણીકનો ખેટો, મોહોટો મુનીવર મેઘ;
તજ આઠ આંતે ઉરી, આણ્યો મન સવેગ. ૩૯
- વીર પેં વ્રત લેછને, બાંધી તપની તેગ;
ગયા વીજે વૈમાને ચવી લેસે સીવ વેગ. ૪૦
- ધન યાવરયા પુત્ર, તજ બત્રીસે નાર;
તેની સાથે નીકળ્યા, પુરુષ એક હજાર. ૪૧
- સુખદેવ સન્યાશી, એક સેહસ સીખ ભાર;
પાંચસેહ સુસીલંગ, લીધો સંજમ ભાર. ૪૨
- સરવે સેસ અદાર્ઠ, ધણા જીવાને તાર;
પાંડુ ગીરી ઉપર, કર્યો પાટો ગમન સંધાર. ૪૩
- આરાધીક હુછને, કીધો ઉખેવો પાર;

- હુવા મોહોટા મુનીશ્વર, નામ લીધે નીસતાર. ૪૪
- ધન જન પાળ મુનીવર, દોય ધનાવા સાધ
ગયા પ્રથમ દેવ લોકે, મોક્ષ જાસે આરાધ. ૪૫
- શ્રી મલાનાયના છ મંત્રી, મહાબળ પ્રમુખ મુનીરાય
સરવે મુગતે સધાવ્યા, મોહોટી પદવી પાય. ૪૬
- વળી જીત શત્રુ રાજા, સુયુધી નામે પ્રધાન,
પોતે ચારિત્ર લેખને, પામ્યા મોક્ષ નિધાન. ૪૭
- ધન તેતળી મુનીવર, દીયોં છકાઈ અભેદાન;
પોટીલા પ્રતી બોધ્યા, પામ્યા કેવળ જ્ઞાન. ૪૮
- ધન પાંચે પાંડવ, તજી ધ્રુપતી નાર.
સ્થીવરની પાસે, લીધો સંજમ ભાર. ૪૯
- શ્રી નેમ વંદનનો, એહવો અભીગ્રહ કીધ
માસ માસ ખગલુ તપ, સેત્રંજે જઈ સીધ. ૫૦
- ધરમ ગોખ તણા સીખ, ધરમ રૂચી અણુગાર;
કીડીઓની કશણા, આણી દયા રસાળ. ૫૧
- હડવા તુંબાનો, કીધો સધળો આહાર,
સ્વારથ સીધ પોહોત્યા, ચવી લેશે ભવપાર, ૫૨
- વળી પુંડરીક રાજા, કુડરીક ડગીયો જાણુ;
પોતે ચારીત્ર લેઈને, ન ઘાલી ધરમગાં હાણુ. ૫૩
- સ્વારથ સીધ પોત્યા, ચવી લેશે નીરવાણુ;
શ્રી જ્ઞાતા સુત્રમાં, જીનવરે કર્યાં વખાણુ. ૫૪
- ગૌતમદીક કુંવર, સગા અઢારે બ્રાત;
સરવ અધક વીસ્તુના સુત, ધારણી જરી માત. ૫૫

તજી આઠ અંતે ઉરી, કાઠી દીક્ષાની વાત;	
ચારીત્ર લેછને, કીધો મુક્તિનો સાથ	૫૬
શ્રી અણી સણાદીક, છયે સહોદર બાધ;	
વાસુદેવના નંદન, દેવકી જારી ગાય.	૫૭
ભદ્રણપુર નગરી, નાગગાહા વધ જાણ;	
સુલસા ઘેર વધીયા, સાંભળી શ્રી નેમની વાણ.	૫૮
તજી જત્રીસ જત્રીસ અંતે ઉરી, નીકળ્યા છટ કાય;	
નળ કુખેર સગાણા, ભેટયા શ્રી નેમના પાય.	૫૯
કરી છઠ છઠ પારણા, મનમેં વૈરાગ લાય	
એક માસ સંચારે, મુગત જીરાજ્યા જાય.	૬૦
વળી દારણુ સારણુ, દુમખ સુમખ મુની નામ	
વળી કુંવર અણાદી, ગયા મુગત ગઢ માંહી.	૬૧
વાસુદેવના નંદન, ધન ધન ગજ સકુમાળ,	
રૂપે અતી સુંદર, કળાવંત વેહે જાળ.	૬૩
શ્રી નેમ સર્ગીપે, છોડ્યો મોહ જંજળ;	
ભીખુની પડીમા, ગયા મસાણ મહાકાળ.	૬૩
દેખી સોગીલ કોપ્યો, મસ્તકે જાંઘી પાળ;	
ખેરના ખીરા, સીર ઠવિયા અસરાળ.	૬૪
મુની નજર ન ખંડી, મેટી મનની જાળ;	
કઠણુ પરીસો સહીને, મુગતે ગયા તતકાળ	૬૫
ધન જાળી મયાળી, ઉવીયાલાદીક સાધ	
સ્વામ ને પ્રણુન, અનીરૂધ સાધ અધાઠ.	૬૬
વળી સચનેમી દ્રઢ નેમી, કરણી કીધી વાદ	

દસે મુખતે પોહોત્યા, જીનવર વચન આરાધ,	૬૭
ધન અરજીન ગાલી, કર્યો કદા અહ દુર.	
વીરપે' વ્રત લેધને, સતવાદી હુવા સુર.	૬૮
કરી છઠ છઠ પારણા, ક્ષમા કરી ભરપુર,	
છ ગાસા માંઢી, કરમ કીયા ચક્ર્યુર	૬૯
વળી કુંવર એમતો, દીઠા જોતમ સ્વામ;	
સુણી વીરની વાણી, કીધાં જોતમ કામ	૭૦
ચારીત્ર પાળી, પોહોત્યા સીવ પુર ઠામ,	
ધુર આંદ મુંકાઇ, અનંત અકળ મુની નામ.	૭૧
વળીકશ્ચ રાયની, અગર ગર્ભખી આઠ;	
પુત્ર વહુ દોયે, સંચીયા પુન્યના ઠાઠ.	૭૨
જાદવ કુળ સતીયા, ટાલ્યો દુખ ઉચાટ;	
પોહોત્યા સીવ પુર મેં, એ છેત્રનો પાઠ.	૭૩
સરણીકની રાણી, કાળીયાદીક દસ જાણ;	
દસે પુત્ર વીજોગે. સાંભળી શ્રી વીરની વાણ.	૭૪
ચંદન ખાળાપેં. સંજમ લેધ હુવા જાણ;	
તપ કરી દેહ ઝોંસી. પોહોત્યા છે નીરવાણ.	૭૫
નંદાદીક તેરે. સરણીક નૃપની નાર.	
સંગલી ચંદન ખાળાપે. લીધો સંજમ ભાર.	૭૬
એ નેતું જણાનો અંતગદમાં અધીકાર.	૭૭
સરણીકાના બેટા, જાળીયાદીક ત્રેવીશ,	
વીરપે' વ્રત લેધને, પાલ્યો વીસવા વીસ.	૭૮
તપ કઠણ કરીને, પુરી મન જગીસ	

દેવલોકે પોહોત્યા, મોક્ષ જાશે તજી રીસ	૭૯
કાકડીનો ધનો, તજી બત્રીસે નાર;	
મહાવીર સમીપે, લીધો સંજમ ભાર.	૮૦
કરી છઠ છઠ પારણાં, આંબેલ ઉચીત્ત અહાર;	
શ્રી વીરે વખાણ્યા, ધન ધનો અણુગાર.	૮૧
એક માસ સંચારે, સ્વારથ સીધે પોહંત;	
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, કરશે ભવનો અંત.	૮૨
ધનાની રીતે, હુવા નવે સંત;	
શ્રી અનુવવવાઇમાં, ભાળી ગયા ભગવંત.	૮૩
સુખાહુ પરમુખ, પાંચ પાંચસે નાર,	
તજી વીરપેં લીધો, પંચ મહાવ્રત સાર.	૮૪
ચારીત્ર પાળી, પાલ્યો નીર અતીચાર;	
દેવ લોકે પોહોત્યા, સુખવીષાકે અધીકાર.	૮૫
સરણીકના પોતા, પામાદીક હુવા દસ,	
વીરપેં વ્રત લેઇને, કાઢ્યો દેહનો કસ.	૮૬
સંજમ આરધી, દેવલોકમાં જઈ વસ;	
મહા વિદેહ ક્ષેત્રમાં, મોક્ષ જાશે લઇ જસ.	૮૭
બળભદ્રતા નંદન, નીખડાદીક હુવા બાર;	
તજી પચાસ પચાસ અંતે ઉરી, ત્રાગદીયો સંસાર.	૮૮
સઉ નેમ સમીપે, ચાર મહાવ્રત લીધ,	
સ્વારથ સીધે પોહોત્યા, હોશે વીદેહમાં સીધ.	૮૯
ધન ધનો ને સાળીભદ્ર, મુની સરાની જોડ.	
ચારીત્ર બંધન, તતક્ષણ નાખ્યા ત્રોડ.	૯૦

ઘેર કુટુંબ કષીલો, ધન કંચનની કોડ;
 માસ માસ ખમણુ તપ, ટાળશે ભવની ખોડ. ૯૧
 શ્રી સુધરમા સ્વામીના સીખ, ધન ધન જાણુ સ્વામ;
 તજી આઠ અંતે ઉરી. માત પીતા ધન ધામ, ૯૨
 પ્રભવાદીક નારી, પોહોલા શીવ પુર ઠામ,
 સુત્ર પ્રવ્રતાવી, જગમે' રાખ્યો નામ. ૯૩
 ધન હુંદણુ મુનીવર, કશ રાયના નંદ;
 સુધ અબીગ્રહ પાળી, ટાળી દીયો ભવ ફંદ ૯૪
 વળી ખંધક રૂપીની, દેહ ઊતારી ખાલ;
 પરીસો સહીને, ભવ ફેરા દીયા ટાળ. ૯૫
 વળી ખંધક રૂપીના, હુવા પાંચસેહ શીરા;
 ધાંણીમાં પીલ્યા, મુગતી ગયા તજી રીસ ૯૬
 સંભવ વીજ્ય સીખ, ભદ્ર બાહુ મુનીરાય;
 ચઉદ પુરવધારી, ચંદ્ર ગુપ્તી આણ્યો ઠાય; ૯૭
 વળી આદ્ર કુમાર મુનીવર, યુગીભદ્ર નંદી ખેણુ;
 અરણીક એમંતો, મુનીશ્વરાની સેણ. ૯૮
 ચોવીસે જીતના મુની, સંખ્યા હુવા અઠાવીસ લાખ.
 સેહેસ અડતાલીસ ઉપર, સુત્ર પરમપરા ભાખ. ૯૯
 કોઈ એતમ વાંચો, મોઢે જયણા રાખ;
 ઉઘાડા ખોલે, પાપ લાગે વીપાક. ૧૦૦
 ધન ગાર્દેવી માતા, ધ્યાવ્યો નીરમળ ધ્યાન;
 ગજ હુદે પામ્યાં. નીરમળ કેવળ જ્ઞાન; ૧૦૧

ધન આદેશરની પુત્રી, બ્રામી સુદંરી દોય, ચારીત્ર લેઈને. મુગતી ગયા સુધ હોય.	૧૦૨
ચોવીસે જીનની, વડી સીખણી ચોવીસ; સતી મુગતે પોહોત્યા, પુરી મનની જગીસ	૧૦૩
ચોવીસે જીનની, સરવ સાધવી સાર; અડતાનોસ લાખ ને, આઠસેહે સીતેર હજાર	૧૦૪
ચેડાનો પુત્રી, રાખી ધરમ સુપ્રીત; રાજેમતી વીજીયા, અગ્રાવંતી સુવનીત.	૧૦૫
પદમાવતી મણી રાયા, ક્રુપદી દવંદતી સીતા; ઈત્યાદીક સતીયા, ગઘ જગાવરો જીત.	૧૦૬
ચોવીસે જીનના, સાધ સાધવી સાર; ગયા મોક્ષ દેવલોકે, રૂઢ્યે રાખી ખાર;	૧૦૭
એણે અઢી દ્વીપમાં, ધરદા તપસી જાળ. સુદ્ધ પાંચ મહાવ્રત ધારી, નમો નમો ત્રણ કાળ.	૧૦૮
એ જતીયા સતીયાનાં. સીજે નીત પ્રતી નામ; સુધે મન ધ્યાવો; એહીજ તરણારો ઠામ.	૧૦૯
જતીયા સતીયા સુ, રાખી ઉજવજી ભાવ; એગ કહે રૂપી જેમલજી, એહી તરણારો નાંવ.	૧૧૦
સંવત અઢાર ને, વર સાતો સીરદાર; શ્રેદુર ઝાલોરમાં, એહ કહ્યો અધીકાર.	૧૧૧

શિશ્ય ભગવંતની સ્તુતી.

હુરી ગીત છંદની ચાલ.

- જગત ભૂષણુ વિગત દૂષણુ, પ્રણવ પ્રાણીનિ રૂપકં,
ધ્યાન રૂપ અનુપ ઉપગં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧
- ગગન મંડલ મુક્તિ પદમં, સર્વ ઉદ્ધનિવાસિનં
જ્ઞાન જ્ઞેતિ અનંત રાજે, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૨
- અજ્ઞાન નિંદ્રા વિગત વેદના, દલિત મોહ નિરાયુકં,
નામ જોતમ અંતરાયં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૩
- વિકટ ક્રોધા માન યોધા, માયા લોભ વિસર્જનં;
રાગ દ્વેષ વિમુદ્રિત અંકુર, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૪
- વિમળ કેવળ જ્ઞાન લોચન, ધ્યાન સકલ સમીરિતં;
યોગિના મતિ ગમ્યં રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૫
- સુસ મય સમક્તિ દૃષ્ટિ જિનકી, સોહિ યોગ અયોગિકં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૬
- યોગ મુદ્રા સમ સમુદ્રા, પુરિ પદ્યંકા સનં;
યોગિના મતિ ગમ્ય રૂપં, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૭
- ચંદ્ર સૂરજ દ્વિપ મનકી, જ્ઞેતિ થેનંકલંધિતં;
તે યોતિથી કોઈ અપરં યોતિ, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૮
- સિધ તીર્થ અતીર્થ સિધા, ભેદ પંચ દશાદિકં
સર્વ કર્મ વિમુક્તિ ચેતન, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૯

એક માંહિ અનેક રાજે, એક માંહં એ કિકં;
 એક અનેકકીનાંહિ સંખ્યા, નમો સિદ્ધ નિરંજનં. ૧૦
 અતુલ સુખીકી લેહૈરમાં પ્રભુ, લીન રહે નિરંતરં;
 પરંબ્રહ્મ જ્ઞાન અનંત દર્શન, નમો સિદ્ધ નિરંજનં ૧૧
 અજર અમર અલખ અનંતં, નિરાકાર નિરંજનં;
 ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન, નમો સિદ્ધ નિરંજન. ૧૨

સોળ શતીઓના નામ.

આદિનાથ આદે વીરજીને વંદી, સદ્ગુણ મનોરથ કીજીએએ
 પ્રભાતે ઉઠીને મંગલીક કામે, સોલ સતી નામ લીજીએએ, ૧
 બાળ કુંવારી જગ હેતકારી. બ્રહ્મી ભરથની બેનડીએ;
 ઘટઘટ બ્યાપીક અક્ષર રૂપે. સોળ શતીમાંહે જે વડીએ. ૨
 બાહુગળ ભગની શતી શિરોમણી, સુંદરી નામે રિખલ સુતાએ;
 અગસરૂપી ત્રિભુવન માંહી, જેહ અનોપમગુણુ જોતાએ. ૩
 ચંદન બાળા બાળપણેથી, શિયળવંતી સુધ આવિકાએ;
 અડદના બાકુળા વીર પ્રતિલાબ્યા, કેવળ લહી વ્રત લાવિકાએ ૪
 ઉગ્રસેન ધુઆ ધારણીનંદન. રાજેમતી નામ વલભાએ;
 જોબન વીશે કામને જીતી, સંજમ લછદેવ દુલભાએ. ૫
 પંચ ભરથારી પાંડવ નારી, ક્રુપતી તનઆ વખાણીએએ
 એકસો આઠે ચીવર પુરાણાં, શિયળ મહિમા તસુ જાણીએએ ૬

દશરથ નૃપની નારી નીરોપમ, કૌશિકા કુળ ચંદ્રિકાએ;
શિયળ શલુણી રામ જનેતા પુન્ય તણી પ્રનાલીકાએ.

કોશંબીક ઠામે સંતાનિક નામે રાજ કરે રંગ રાજ્યોએ;
તશધર ધરણી મૃગાવતી સતી સુરભુવન જસ ગાજ્યોએ.
સોળસા સાચી શિયળ ન કાચી રાચી નહીં વિખ્યા રશેએ
મુખડુ જોતાં પાપ પુલાએ નામ લેતાં મન ઉલસેએ,

રામ રઘુવંશી તેહનીકાગની જનક સુતા સીતા સતીએ;
જગ સહુ જાણોધીરજ કરતાંઅનળશીતળયયો શીયળથીએ ૧૦

કાચે તાંતણે ચારણી બાંધી, કુવા થકી જળ કાઢોએએ;
કલંક ઉતારવા સતીત સુભદ્રા, ચંપા બાર ઉઘાડીઓ એ. ૧૧
સુરનર વંદીત શિયળ અખંડિત, શીવા શીવપદ ગામનીએ;
જેહેને નામે નિર્મળ થઈએ, બલહારી તસ નામનીએ; ૧૨

હસ્તિનાગ પુરે પંડુરાયની, કુંતાં નામે કામનીએ;
પાંડવ માતા દશે દશારની, બેની પતિવ્રતા પદમનીએ. ૧૩

શિયળવંતી નામે શિયળવંતી ધારણી, ત્રીવદ્યે તેને વંદીએએ;
નામ જપંતાં પાતક જાએ, દર્શન દુરતન કંદીએએ. ૧૪

કાકંડી નગરી નળ નરંદની, દમયતી તશ ગેહનીએ;
સંકટ પડે શિયળજ રાણો, ત્રિભુવન કીર્તિ તેહનીએ. ૧૫

અનંગ અજીતા જગ જન પુજીતા, પુદ્ગુમાને પ્રભાવતીએ;
વિશ્વ વિખ્યાતા કામિતદાતા. સોળમી સતી પદમાવતીએ. ૧૬

હીરે દાખી શાસ્ત્રે શાખી, ઉદય રતન બાસે મુદાએ;

વેણુલોવાતાં જે નર ભણશે, તે લેશે સુખ સંપદાએ.

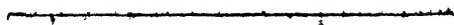
૧૭

સુભદ્રાની સઝાય.

- મુનીવર સોઘેરે ધરજા, જીવના જતન કરંત
તરણું ખૂંચું આંખમાં, નયણે નીર ઝરંત. ૧
- કલ્પવૃક્ષ જેણે ઓળખ્યો, આંગણે ઉમોરે; જેહ;
જીભે તરણું કાઢીયું, સાસુને પડોરે સંદેહ ૨
- તે સજ્જનસું કીજીએ, જેણે કુળ લાગે લાજ;
પુત્ર વહુ સોના સગી, નહીં અમારે કાજ. ૩
- ગુણ વિણુસી ગુણ લાફડી, ગુણ વિણુ નાર કુનાર,
મન ભાંગો ભરતારનો. નહીં અમારે ધરખાર, ૪
- પીઉ વચન શ્રવણે સુણી, સતી મન ચિંતવે એમ
જીન ધર્મ કલંક જાણી કરી, કાઉસગ કીધોરે તેમ. ૫
- ઈંદ્ર તણું આસન ચળ્યું, સતી શિરઆવ્યુંરે આળ,
પોળ જડાયું નગરની, તોરે ઉતરશે ગાળ. ૬
- ભુંગળનો ભાંગે નહીં, ધણુ ન લાગે ધાય.
ચંપા પોળ ન ઉઘડે, આકળ વ્યાકુળ થાય. ૭
- આકાશે ઉભા દેવતા, બોલે એહવારે બોલ,
સતી જલ સીંચે ચારણી, તોરે ઉઘડશે પોળ. ૮

- રાજા મન આણુંદીઓ, નગર ઘણીછે નાર;
અંતે ઉરછે માહરો, સતી શિરોમણી સાર. ૯
- અંતે ઊર કીધું એકકું, દૂધ કાંઠે નહીં માર;
કાચે તાંતણે ચારણી તૂટી જાયે ત્રાગ. ૧૦
- અંતે ઉર થયું દયામણું, રાંજ થયો નિરાશ;
માટીપણું મનમાં રહ્યું. ઘિગ વળ્યોઘર વાસ- ૧૧
- નગરી પડો વગડાવીયો, વસ્તી દીસે હેરાન;
પ્રજાને પીડા ઘણી, કોઈ દીયો જીવતદાન. ૧૨
- પડો આવ્યો ઘર આંગણે નગરી હાલકસોલ;
જો માતા અનુમત દીઓ, તોહું ઊઘાડું રે પોળ. ૧૩
- વડી વલી વહુવર સું કહું, નહીં નિલેજને લાજ;
નવકુલ નાગ નાશી ગયા, આવ્યુ કીકડે રાજ. ૧૪
- દોશ તે દીજે કર્મને કળંક ચઢાવ્યુરે માય;
પડો છળી ઉભી રહી, જઈ સંભળાવ્યો રાય, ૧૫
- વેગેતે જઈરે વધામણી, રાજા નહીં વિશ્વાસ;
પ્રતક્ષ જુઓ એ પારખું, જઈ કરો તાપસ. ૧૬
- સુખાસન બેશી કરી, આવી જહાં છેરે કુંપ;
વદન પુનમ ચંદ્રો, દેખી હરખ્યો ભુપ; ૧૭
- રાજા મન આણુંદીયો, હૈડે હરખન માય,
પ્રજાને પીડા ઘણી, સાર કરો મોરીમાય. ૧૮
- અવર પુરૂષ જંઘવ પિતા, સતી મન કામા સોય;

માનવ સહુ મેડીયે ચડી, સતી જીએ સહુ કાચ	૧૯
કાચે તાંતણે ચારણી, સતી કલા ચઢી સોલ;	
કામની કુંપ જલે ભરી ઉઘાડી વ્રણ પોળ.	૨૦
કોઇ પીયર કોઈ સાસરે, કોઈ હોશે માને મોસાળ	
ચોથી પોલ ઉઘાડશે, જે હોશે શિયળ ચોસાલ.	૨૧
ચોથી પોળ હુઘાડશે, જે હોશે શિયળ નિકલંક,	
સુરનર હોળે સાખીયા, સુભદ્રાચ ટાલ્યું કલંક	૨૨
નાક રહું નગરી તણું, ગામ ઊતારીરે ગાળ;	
રાય રાણા પ્રશંશા કરે, સતિય શિરોમણ સાર.	૨૩
નર નારી જે પાળશે, તે તરસેરે સંસાર;	
સિદ્ધ તણાં સુખ પામશે, અમર તણો અવતાર;	૨૪
સંઘો કહે શિયળ સતી, મહીલાયે રાખ્યોરે નામ;	
ધણ કેરાં દુધડાં, રહેશે સોના કેરે ઠામ,	૨૫

સૂચના.

આ ચોપડીમાં લખેલા નીચેના દરરોજ પ્રભાત સમયે ધારવા તથા સાધવંદળા પાસુ પ્રભાત સમયે વાંચવી (બણવી) એ આપણા શ્રાવક ભાઈઓના મુખ્ય ધર્મ છે.

આ ચોપડી ને જોતે જોઈએ; તેમણે અ-
મદાવાદમાં કીકાબરની પાળમાં છગનલાલ એ-
હેયરલાસને ઘેરથી તથા શ્રીમુખીમધ્યે આમાના
આકીણના ઇન્તરાવાળી દુકાનેથી કીમત મોકલા
મંગાવી લેવી. ને જો તેની કીમત આપવાને અશક્ત
હશે તે જોતે મુદત પાસુ આપત્રમાં આવશે.

લા. છગનલાલ એહેયરલાસ

